

Individueel nazorgplan

Aanbevelingen:

Een individueel nazorgplan ondersteunt de systematische aanpak van nazorg

Voor de beroepsgroepen

Aan de landelijke IKNL-richtlijnenwerkgroepen wordt aanbevolen om samen met de beroepsverenigingen het individuele nazorgplan naar tumorsoort te specificeren.

Voor individuele professionals

Maak voor elke patiënt een individueel nazorgplan dat is afgestemd op diens restklachten en behoeften, zie hoofdstuk [Nieuwe organisatie van nazorg](#). Er is een standaard nazorgplan uitgewerkt (zie [bijlage 16](#)) en nazorgplannen (zie [bijlage 17](#)) voor een fictieve patiënt met een niet-spierinvasief blaascarcinoom en een voor een fictieve patiënt met spierinvasief blaascarcinoom.

Literatuurbespreking:

Een individueel nazorgplan ondersteunt de systematische aanpak van nazorg

Het advies van de Gezondheidsraad is om na afloop van de kankerbehandeling voor elke patiënt schriftelijke voorlichting te bundelen in een nazorgplan, dat ter beschikking komt van de patiënt, de huisarts en andere betrokken partijen. Het nazorgplan bevat op zijn minst informatie over lichamelijke en psychosociale gevolgen van ziekte en behandeling, over de wenselijkheid en inrichting van de nazorg, het moment van heroverweging en over blijvende aandachtspunten. Als vervolgens de nazorg wordt afgesloten, wordt aanvullende informatie, instructie en afspraken in het nazorgplan opgenomen: mogelijk specifieke late gevolgen van de behandeling, signalen die aanleiding moeten zijn om een arts te raadplegen en de afspraken over de coördinatie en taakverdeling tussen hulpverleners. Met het nazorgplan is goede overdracht naar de meer integrale zorg mogelijk. Dit alles draagt er toe bij dat de patiënt bij het afsluiten van de nazorg op eigen kracht verder kan gaan, terwijl zonodig optimale zorg beschikbaar blijft.

De Gezondheidsraad heeft zich in haar rapport gebaseerd op het in de Verenigde Staten ontwikkelde Cancer Survivorship Care Plan. Onderdeel hiervan is een individueel nazorgplan dat zorgt voor systematische identificatie van problemen, het geeft richting aan de nazorg die patiënten aangeboden krijgen, het geeft duidelijkheid over de betrokken zorgverleners en ieders taken/verantwoordelijkheden en ondersteunt de onderlinge communicatie [Institute of Medicine 2005].

Het Institute of Medicine [2005] geeft aan hoe nazorg besproken en op maat gemaakt wordt in een consultatie bij het formele ontslag uit het ziekenhuis en op het moment dat de primaire behandeling wordt afgerond. Een herziening van het nazorgplan is nodig indien nieuwe gegevens bekend zijn over de (late)

gevolgen van kanker en als zich nieuwe zorgvragen voordoen. Het moment van heroverweging van de nazorg, een jaar na afronding van de primaire behandeling, is zo'n moment voor consultatie en herziening van het nazorgplan. Als onderdeel van deze richtlijn is een voorbeeld van een individueel nazorgplan ontwikkeld (zie hoofdstuk [Nieuwe organisatie van nazorg](#) en (zie [bijlage 16](#)). Dit is een algemeen plan en zal:

- per tumorsoort en mate van zorgbehoefte gespecificeerd moeten worden in samenwerking met de betreffende landelijke richtlijnwerkgroepen.
- op de behandellocaties verder uitgewerkt moeten worden, aangevuld met lokale informatie, materialen en middelen en informatie over lokale voorzieningen en interventies, plus de afspraken over de taakverdeling tussen de verschillende betrokken zorgverleners. Bij de ontwikkeling van deze plannen moeten alle relevante beroepsgroepen, zowel in de tweede als eerstelijns, betrokken worden.
- per patiënt individueel op maat gemaakt moeten worden.

Conclusies:

Een individueel nazorgplan ondersteunt de systematische aanpak van nazorg

Een individueel nazorgplan zorgt voor systematische identificatie van problemen, geeft richting aan de nazorg, geeft duidelijkheid over taken en verantwoordelijkheden van betrokken zorgverleners en ondersteunt de onderlinge communicatie.

[Niveau 4](#): D Institute of Medicine 2005